

CANADA

Utgifves hvarje Torsdag

Winnipeg, Man.

K. FLEMING, Redaktör
och Utgivare.

Prenumerationspriset—

Helt År	\$1.00
Halft År	0.50
Fördesels År	0.50
Halft År till Sverige	1.50
Halft År "	0.85

postporto inbegripet.

Lokalagentur önskas i alla svenska samhällen och lännas god provision.

Korrespondenser, korta och intressanta berättelser med tacksamhet.

Prenumerationsmedel bör skickas med Post- eller Express Money Order eller Registrerat brev till

CANADA,

Box 254, Winnipeg, Man.

Kontor: Room 1, HARRIS BLOCK

Profnummer af CANADA sändas fritt på begäran till hvilken adress som helst.

Legislaturen avslutade i Torsdags sina förhandlingar och hemförklarades. De sista dagarnes möten blevo synnerligen hetsiga på grund af regeringsmajoritetens egenmäktiga uppträdande. Sålunda blef ett memorandum öfver Grain Akten ihjälpratadt, Northern Pacific bolagets ansökan att ånyo få inkomma i provinsen och anlägga bibanor stryptes i utskottet på det enkla skälet att bolaget ej använt den rätte metoden eller som minister Fadden uttryckte sig, "approached the government properly". En hel del förändringar och tillägg i gällande lagar gjordes. Sålunda fick Winnipeg rättighet att bestämma om spårvägsstrafiken om söndagarne. Det mest uppseendeväckande förslaget är referendumsförslaget. Järnvägs subsidier och garantiering af järnvägsbond hafva gifvits lika rikligt af de män, hvilka, då de voro på motsidan, aldrig fann starka ord nog att fördöma Mr Greenway för samma politik. Provinsens förbindelser har därigenom ytterligare ökat. Regeringens parlamentarik i öfrigt under denna session har ej kommit dess aktier att stiga hos allmänheten.

Referendumsförslaget har nu blifvit lag och 1. 2 april är hvarje röstberättigad medborgare inom provinsen ålagd att lägga sin röst huruvida den af regeringen fattade Liquor Akten skall tråda i verkställighet eller ej. Inom nykterhetslägret har en stor splittring uppstått, och det står nu deladt i två halvöar, en som vill rösta och en som inte vill. Naturligtvis är det ett slående tecken på nykterhetsvännernas missnöje med lagen i sig själf, ty eljest skulle de ej nu stå splittrade. Dock luktar det väl starkt af anarki att agitera för att hålla folk borta från valurnorna. Öfver dagens politiska strider står dock konstitutionen. Samma konstitution, som ålägger medborgaren att välja sitt ombud till lagstiftande församlingen, ålägger också medborgaren att underkasta sig dessa lagstiftares beslut, huru uppåt väggarna de än äro. Ingen opinionsyttring är stark nog att antasta legislatures från det hållet.

Under de år, som Liquor Akten har varit under diskussion, synes hufvudfrågan blifvit så öfverhöjld af en massa sidofrågor, att man hunnit glömma den kritik lagen underkastades vid sin födelse. Många tro att det är fråga om ett rusdrycks förbud, men ingenting är i själfva verket mera afslaget från lagens praktiska värkan. Genom en lång ramsa knepigt hopsvarfvade fraser neutraliserar lagen i sig hufvudändamål, hvilket skulle vara att förhindra all åtkomst af rusdrycker.

Hvarje frisinnad och sansad människa måste medgifva, att en dylik bristfällig lag är skadligare för samhället än ingen alls. Lagen är en humbug från början till slut. Regeringens "hjärta" har aldrig varit med i denna lag, den har icke trott på sina ägna värk, och vill nu, likt Pontius Pilatus, två sina händer och kasta ansvaret på valmännen. Må valmännen, genom att nedrösta lagen gifva Roblinregeringen ett miss-troende votum, att den trillar af taburetterna.

Halsingehistorier.

Halsingelid och halsingedåd äro ord, som numera ses som rubriker öfver hvarje tidsningsmeddelande om någon ogärning, så snart som den begåtts i Halsingland, man har kasrat ett visst fullt rykte öfver ett landskaps folk för rackarpackets skull i ett par byar. Och dock gör man halsingen härigenom bitter orätt. Det är icke halsingen som begär de många fula sakerna, det är s. k. tattare, ett slags mer eller mindre bofasta bastarder mellan zigerare och svenskt bondfolk, samt en del lösa personer, som trivas godt i sällskap med de rackarföljen som utbreda skräck och fara från vissa halsingebygder.

Halsingen är i allmänhet lång och ståtlig, med någonting frimodigt, men också stolt i blicken. Bland kvinnorna kan man ofta råka på rent ståtliga skönheter, som man, om lundsålet ej vore, kunde taga för i allmogedräkt klädda damer från den finare världen salonger. De våga att föra sig, och tala till dem skall ni finna att ni får svar, som man kanske inte väntat från det hållet!

Halsingelynnet är visserligen strävt, och själsakerheten är nog ett drag, som i hög grad karakteriserar halsingen, men själsakerhet är oftast den frie odalmannens kännemärke och sträfheten är kanske en följd af hans otillgänglighet gent emot främlingen. Men vinn honom en gång, kom honom en gång nära, och ni skall finna, att han ligt norrlänningen i allmänhet är en politlig vän, hvilkens dörrar så öppna dag och natt för den han tycker sig känna.

Men det var ej här meningen att komma med någon utläggning om, och försvar för halsingelynnet, utan jag ville här endast berättat ett par tilldragelser, som jag fått mig berättade från ort och ställe och möjligen kunna verka belysande.

Den första är helt kort och lyder sålunda:

En ung, nyutexaminerad landtmätare hade en sommar för inte så lång sedan fått ett kortare förordnande i Ljusdal. Den unge mannen hade naturligtvis, som alla andra, hört talas om hur farligt det var uppe i Halsingland, och för säkerhets skull köpte han innan han for ifrån Stockholm en finare sexpiping med ett större paket patroner.

Framkommen till sin bestämmelseort möttes han nere vid stationen af en lång, säker halsing, som skulle afhämta hans saker och öfverlämnade dessa till honom jämte patronpaketet, hvilket han inte utan vidare, vågade bevara bland det öfriga i nattsäcken.

Under promenaden upp till det blifvande logiet måtte halsingen på något sätt handskats ovarsamt med patronpaketet, ty plötsligt rammade detta och några patroner trillade ner på landsvägen.

Halsingen stannade tittade på de urfälna patronerna och frågade helt lugnt och säfligt:

— Hva' ska' herrn med de där att göra?

Med ett betydelsefullt leende, som på samma gång skulle vara en maning till att akta sig för att komma honom för nära, drog den unge landtmätaren fram sexpipingen och visade den för halsingen. Och nu skall man tro den blef något till ängslig. Han spände ögonen i ungherrn och förklarade:

— Den där ska' herrn helst stoppa undan, för det kunde bli stygt för herrn, om dom visste att herrn gick och bar sådant där på sig!

Och den, som stoppade in revolvern, det var landtmätaren det, och inte vågade han bära den på sig vidare under det förordnandet.

Den andra historien är från äldre tider, då ännu inga järnvägar kommit till stånd och norrländska s. k. "sörkörare" med sina fågellass kuskade landsvägar ut för att till Uppsala för att där vinna afsättning för vildmarkernas produkter.

En sådan sörkörare kom en kväll på färd till Distingen till en halsingegård och bultade på för att få låna hus för natten. Bonden kom ut på bön och synade främlingen från topp till tå, medan denne framförde sitt ärende.

— Jasu, du vill låna hus! sade bonden efter rundlig betänke. Ja husrum ska' du få, bara du skaffar mig vatten här på gården.

Sörkörare ansågos nämligen kunna göra flere konster än andra dödliga. Äminns one då de voro ute på långfärder, och hvarför skulle de då också inte kunna vara goda brunnsgräfvare.

Sörköraren lofvade detta och körde in på "borggården", halsingegårdarna äro på vissa ställen byggda i den stilen. Sedan han åtit tände han pipan och ämnade göra sig bekvämt vid spisen, men genast kom bonden och påminde honom om, att nu kunde tiden vara inne skaffa honom vatten.

— Det kan väl vara till i morgon tyckte sörköraren, som ej visade någon vidare lust att efterkomma bondens begäran. Sofva först på saken.

— Det blir nog ingenting att sofva af, innan jag fått vattnet, menade bonden, och intet halp, utan sörköraren måste ge sig ut och började under allehanda besynnerliga manipulationer flytta sig omkring på gården. Han gick först på "på känn".

Efter lång väntan blef bonden till slut otålig och gick och tog sörköraren i kragen, frågande honom hur det skulle bli.

— Joo, nu har känt, men det gör nog detsamma, om jag säger det eller inte.

— Jo, i ska' säga nu, envisades bonden.

— Det lönar inte här, det blir nog inte ändå!

— Ja, då sätta vi val för mår igen och far.

— Nä, så ska' jag säga er då, att vill i ha något vatten, så får ni allt rifva ner stuga och flytta henne några famnar åt sidan, och är det så, att i gräver på det

ställe där i nu har spisen, så ska' i få det, så i kan dränka hela socknen om i vill.

— Tack! sa' halsingen. Och morgonen därpå drog sörköraren sina färde.

Året därpå, när sörköraren kom samma väg fram, vågade han af lätt begripliga skäl inte taga in på samma ställe som förra året, utan tog in i närmaste granngård, men fram på kvällen kunde han ändå inte hålla mun, utan måste tillåta sig en liten gliring.

— Dom har visst ondt om vatten i gården här bredvid?

Bonden sneglade ett ögonblick på honom, men så sköt en hastig blick ur hans ögon.

— Jo, ondt om vatten har dom nog haft, men förra året var det en sörkörare där, som rådde om att gräva under muren. Och så tog dom och flyttade stugan och gjorde som sörköraren sa', och dom fick ett vatten så kall och gentilt, att ingen af oss andra har likare.

— Säger i det? frågade sörköraren förvånad.

— Ja, det säger jag, att dom skulle allt bli glada, om dom fick tag i den sörköraren för att tacka honom. Det var allt en redig karl.

— Ja, det var allt jag det, menade sörköraren, och nu var han varre säker.

— Nä, var det i? frågade bonden förvånad.

— Jojo mensan!

— Hör i, då ska' i allt genas 'a' och resa dit, för där får i allt fängning, vill jag lofa.

— Säger i det?

— Jojo mensan!

Och sörköraren gjorde så och kom till gården, som han såg vara flyttad ett litet stycke.

Men i stället för att finna vatten, som han väntat, fann han där en stadig påk, som dammade sörkörarens vadmalsskavaj så pass duktigt, att ägaren aldrig glömde den tacksamhetslägnaden.

En tredje och sista historia har berättats mig af en vän, mycket bekant för sina forskningar i gamla norrländska häfder, från en forskningsresa, som han en gång företog i halsingebygder.

Det var på den t d då biskop Landgren annulefde. Jamte sin skjtsbonde, en åkare, som hade sitt stall alldeles i närheten af biskopshuset, hade han en kväll på flere ställen försökt att få nattlogi, ehuru öfver allt förgäfvets. Till slut kom man också till en stor, gammaldags bondgård, där man ville göra ett sista förtvifladt försök och bultade beslutsamt på dörren.

En lång, ståtlig bonde kom ut och öppnade, men då han fick höra hvarom frågan var, ville han åter slå igen porten, och skulle väl också ha lyckats, om ej Hernösandsbon med ett språng varit framme och satt foten emellan.

— Jo, jag vill allt mena, att det finns dåligt folk och skräp i de här bygderna med, fast biskopen väran har sagt, annorlunda. Men var säker ni, att jag ska' säga honom det och det midt i synen, så snart jag kommer hem igen.

Hernösandsbon drog undan foten och återvände mot släden.

Men nu slog porten upp och halsingen kom ut, en smula snopen.

— Känner i väran prost? frågade han långsamt.

— Om jag gör? svarade Hernösandsbon vresigt, jo, nog lär

jag känna min närmaste granne.

— Ja, då får i allt låna hus här då, efter i kännen Landgren.

— Tack så mycket, men nu är det allt vi, som far hem till Hernösand igen, och då jag råkar biskopen.

Men nu var det halsingen, som var bönfallande, och naturligtvis lato de resande till slut bevakasig, hvar på den frikostighet och angelnämaste välfärd började.

Som man ser, kan det ibland också vara bra att ha biskopen till granne.

E. Walter Hulphers.

Skand. Kyrkor i Winnipeg.

S. V. EV. LUTHER. SIONS KYRKAN, af Logan och Fountain st. Söndagar: Högmessa kl. 11 f. m., Söndagsskola 3.00 och Afvondag 7.30. Ungdomsmöte 2dra och 4de torsdagen i månaden. Veckogudstjänster hvarje onsdagsafton kl. 8. J. A. MATSON, pastor. Bostad: 372 Logan Ave.

FÖRSTA SKANDINAV. MISSIONS kyrkan, hörn. af Logan och Eller st. Söndagsgudstjänster kl. 11 f. m., Söndagsskola 3.00 e. m., Afvondagstjänst 7.00. Bönemöte onsdagar kl. 8 e. m., Ungdomsmöte tredje tisdagskvällen i månaden. N. HEINER pastor. Bostad: 389 Alexander st.

SKANDINAV. BAPTIST KYRKAN, hörn. af Ellen och Logan St. Söndagsgudstjänst kl. 11 f. m., Söndagsskola kl. 12.00 i. m., Afvondagstjänst 7.00. Bönemöte onsdagar kl. 8 e. m. G. A. JOHNSON, pastor.

Nykterhetshotellet

SVEA

Är beläget midt emot C. P. R. stationen. Pris: 75c. pr dag eller \$4.00 pr vecka.

M. A. MEYER.

Gordons

Apotek,

706 MAIN STREET

Förutom engelska recept expieras öfver sådana utställda af läkare i Skandinavien. Våra läkemedel är de bästa som kunna köpas för penningar.

Alla slags droppar kunna fås. Skrif på ert modersmål.

J. GORDON, 706 Main st., Midt emot C. P. R. station, Winnip.

THOS J. PORTE.

MAIN ST. MCINTYRE BL.

Skylt: "den röda örnen. Små omkostnader—liten förtjänst. Order, pr post och besörjas noga. Btra fin reparationsverkstad.

Juvelerare. Winnipeg.

Skandinaviska sjukhjälpssällskapet

Stiftelsen "NORDEN"

Möter fjärde fredagen kl. 8 e. m. i Clements Bl. Main St.

G. SCHROEDER, fin. sek. 171 Pritchard St.

VED

och

KOL

Lägst

Priser.

Telef. 798.

Bostad 96 Dagmar st.

M. P. PETERSON.

LAND.

till Salu i Tyndall och Beausejour distrikten, där det allaredan finnas större settlement af svenskar och norskar. Priser från \$3.00 till \$5.00 per acre på låtta betalnings villkor. Skrif efter lista.

CROTTY & CROSS.

Main Str., midtemot City Hall.

FASTIGHETSMAKLARE.

B. E. CHAFFEY.

ADVOKAT.

Panningar utlånas. Egendom förvaltas och Dödsbon administreras.

482 Main Street, (öfver Richard & Co.)